
Uchwały Prezydium NRA

Palestra 8/12(84), 86-87

1964

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NACZELNA RADA ADWOKACKA

A. Uchwały Prezydium NRA

OBWINIONEMU W POSTĘPOWANIU DYSCYPLINARNYM NIE PRZYŚLUGUJE PRAWO ŁASKI OD ORZECZEŃ KOMISJI DYSCYPLINARNYCH I WYROKÓW SĄDU NAJWYŻSZEGO.

(wyjaśnienie Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej
z dnia 15 października 1964 r.)

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu podania adw. X, obrońcy adw. Y, o wyjaśnienie kwestii stosowania w postępowaniu dyscyplinarnym prawa łaski,

postanowiło:

na podstawie art. 55 ust. 1 pkt 4 u. o u.a. wyjaśnić, że od orzeczeń komisji dyscyplinarnych i wyroków Sądu Najwyższego w postępowaniu dyscyplinarnym obwinionemu nie przysługuje prawo łaski.

Uzasadnienie

Adw. X jako obrońca obwinionego adw. Y skierował w dniu 8.VII.1963 r, za pośrednictwem Biura Prezydiального Sądu Najwyższego w Warszawie podanie do Rady Państwa o darowanie obwinionemu — w drodze łaski — orzeczonej przez Sąd Najwyższy kary zawieszenia w czynnościach zawodowych.

Podanie powyższe, zgodnie z dekretacją Prezesa Sądu Najwyższego, zostało przesłane wraz z aktami sprawy do Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej w A., która ze swej strony zwróciła się w tej sprawie do Wyższej Komisji Dyscyplinarnej.

W związku z powstałymi wątpliwościami adw. X wystąpił do Prezydium NRA o podjęcie odpowiedniego wyjaśnienia twierdząc, że w danym wypadku chodzi o wyrok Sądu Najwyższego w postępowaniu dyscyplinarnym i że przepis § 5 rozp. o post. dyscypl. w sprawach adwokatów stanowi, iż w wypadkach nie unormowanych przepisami tego rozporządzenia komisja dyscyplinarna kieruje się odpowiednimi przepisami k.p.k. Zdaniem obrońcy obwinionego, przepis § 5 rozporządzenia nie zawiera żadnych ograniczeń, tym samym więc zezwala na stosowanie art. 425 i nast. k.p.k. odnoszących się do ulaskawienia, szczególnie wtedy, gdy chodzi o wyrok *sensu stricto*, jak w sprawie niniejszej.

Prezydium NRA nie podziela powyższego poglądu obrońcy obwinionego. Przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 11.III.1959 r. o postępowaniu dyscyplinarnym w sprawach adwokatów normują tryb postępowania w dochodzeniach i w postępowaniu przed komisją dyscyplinarną (§ 1). W tych warunkach również przepis § 5 rozporządzenia, zakazujący w wypadkach nie uregulowanych w rozporządzeniu kierować się przepisami k.p.k., odnosi się wyłącznie do dochodzenia oraz do postępowania dyscyplinarnego. W związku z powyższym jest rzeczą oczywistą, że w postępowaniu dyscyplinarnym mogą mieć zastosowanie tylko te przepisy k.p.k., które odnoszą się do postępowania w dochodzeniu oraz przed sądem, a zatem przepisy k.p.k. obejmujące księgi od I do VIII włącznie.

Z chwilą wydania orzeczenia przez komisję dyscyplinarną bądź wyroku przez

Sąd Najwyższy działalność organów dyscyplinarnych jest zakończona i następuje potem wykonanie orzeczenia czy wyroku przez radę adwokacką.

Postępowanie wykonawcze w k.p.k. uregulowane jest w księdze IX. W tej części k.p.k. znajdują się również przepisy o prawie łaski (art. 425 i nast.). Jest to więc postępowanie zupełnie odrębne niż postępowanie przed komisją dyscyplinarną.

Jak wynika z zestawienia treści § 1 i 5 rozporządzenia o postępowaniu dyscyplinarnym w sprawach adwokatów, przepisy te nie dają żadnej podstawy prawnej do stosowania w dyscyplinarnym postępowaniu wykonawczym przepisów księgi IX k.p.k. o prawie łaski.

B. Plenarne posiedzenie Naczelnej Rady Adwokackiej

W dniu 14 listopada 1964 roku odbyło się plenarne posiedzenie Naczelnej Rady Adwokackiej.

Szczegółowe sprawozdanie z przebiegu posiedzenia zamieścimy w następnym numerze „Palestry”.

SPROSTOWANIE

W uchwale Prezydium NRA z dn. 23.VII.br., wydrukowanej w numerze 11/64 „Palestry”, na skutek opuszczenia przez przeoczenie wyrazu „nie”, uległo zniekształceniu zdanie na str. 73, w 10 wierszu od góry zaczynające się od słów: „Jeżeli rada adwokacka...”.

W związku z powyższym podajemy pełne, poprawne, brzmienie powyższego ustępu:

„Jeżeli rada adwokacka rozpoznaje jakiegokolwiek zagadnienie nie w rezultacie wnoszonego odwołania, to nie działa wówczas w charakterze instancyjnym, lecz z tytułu realizacji uprawnień wynikających bądź z art. 43, bądź też z innych przepisów szczególnych”.

ORZECZNICTWO SĄDU NAJWYŻSZEGO W SPRAWACH ADWOKACKICH

WYROK

z dnia 16 listopada 1962 r.

(III CR 8/62)

Nie każde uchybienie przez pełnomocnika jego obowiązków w zakresie terminowego składania środków odwoławczych, jak również należnych od tych środków opłat sądowych rodzi po

jego stronie obowiązek odszkodowawczy. Obowiązek ten powstaje dopiero wówczas, gdy zaniedbanie dokonania danej czynności procesowej doprowadziło do uprawomocnienia się orzeczenia merytorycznie niesłusznego.

Sąd Najwyższy w sprawie z powództwa Krystyny D. przeciwko Witolowi W. o 63 134 zł, na skutek re-